



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 421/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца SBERBANK SRBIJA AD BEOGRAD, чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ..., одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 14.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Основни суд у Нишу је решењем о извршењу Иив 205/19 од 14.03.2019. године, дозволио предложено извршење на основу веродостојне исправе – менице и одредио извршење против извршног дужника АА из ..., ради наплате новчаног потраживања од 7.861.632,33 динара са припадајућом каматом и трошковима извршног поступка, пописом, проценом и продајом покретних ствари у државини извршног дужника и намирењем извршног повериоца из износа добијеног продајом, и одређено да ће извршење спровести Александар Тешић, јавни извршитељ из

Одлучујући о приговору извршног дужника, Основни суд у Нишу је решењем Ипв.Ив 199/19 од 02.09.2019. године, усвојио приговор и ставио ван снаге део решења о извршењу од 14.03.2019. године, у којем су одређени средство и предмет извршења, укинуо све спроведене радње и одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога, а списе предмета доставио парничном одељењу Трећег основног суда на даљи поступак.

Трећи основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 19278/20 од 28.09.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... 13/16) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), члана 39. Закона о

извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/2015), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 62. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/2015), прописано је ако су странке закључиле споразум о месној надлежности, извршни поверилац може тражити у предлогу за извршење да се, ако поступак буде настављен као по приговору против платног налога, настави пред судом који је надлежан по споразуму о месној надлежности. Извршни поверилац је дужан да уз предлог приложи споразум о месној надлежности.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14.), прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму (о уговореној месној надлежности), тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Одредбом члана 19. Закона о парничном поступку, прописано је да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.); ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.); суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.); ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4.).

У конкретном случају поступак је инициран предлогом за извршење, извршног повериоца, овде тужиоца, који је уз предлог за извршење доставио Уговор о кредиту од 05.07.2007. године, закључен између овде правног претходника извршног повериоца и извршног дужника, којим је, за случај спора који евентуално произиђе из овог Уговора, уговорена месна надлежност суда у Београду (члан 14. Уговора). Извршни поверилац, је у предлогу за извршење, ставио и предлог да се у случају спора списи предмета уступе месно надлежном Трећем основном суду у Београду.

Имајући у виду да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, да је месна надлежност Основног суда у Нишу заснована подношењем предлога за извршење том суду, да споразумом на који се позива извршни поверилац-уговором о кредиту није уговорена надлежност тачно одређеног суда у Београду, то се тај суд није могао огласити месно ненадлежним по службеној дужности,

односно без изјављеног приговора од стране извршног дужника-туженог у смислу члана 19. став 3. Закона о парничном поступку, због чега је надлежан Основни суд у Нишу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић